

Dalmacija

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 19 | Nivo: Geografski fakultet

Sadržaj

Uvod 2

Geografski položaj 3

Prirodno-geografske turističke vrednosti 4

Antropogene turističke vrednosti 10

Materijalna baza razvoja turizma 14

Promet turista 15

Turističke vrednosti okruženja 16

Zaključak 18

Literatura i izvori 19

Uvod

Dalmacija je geografski najveća turistička regija u Hrvatskoj. Ime Dalmacija spominje se prvi put na epigrafskim spomenicima i u delima rimskih pisaca u vreme rimskih osvajanja istočne obale Jadranskog mora na prelazu iz 1. veka pre nove ere u 1. vek nove ere. Rimljani su Dalmacijom nazvali provinciju, deo Ilirika. Takva provincija imala je mnogo šire granice nego današnja Dalmacija. Ona je obuhvatala ne samo današnju Dalmaciju, nego i najveći deo Bosne, Hercegovinu, Crnu Goru, zapadnu Srbiju i deo Hrvatske. Iako se njen prostorni opseg u prošlosti znatno menjao, taj se pojam održao od antičkog doba do danas. Ova regija se prostire na samom jugu Hrvatske i uključuje veliki broj hrvatskih ostrva, kao i planine Velebit, Biokovo i Sveti Ilija na poluostrvu Pelješac. Zbog sve bolje prometne povezanosti Dalmacija postaje vrlo omiljena turistička destinacija.

Osim sadašnje povezanosti koja doprinosi lakšu dostupnost, Dalmacija je uistinu prekrasna regija koja odiše Mediteranom i neguje staru kulturu i istoriju ovoga naroda. Zbog svog jedinstvenog mora, priobalja i arhipelaga, koje čine brojna ostrva, predivne divlje i uređene plaze, kao i zbog prelepih mesta smeštenih na samoj obali, kao sto su npr. Zadar, Šibenik, Split i Dubrovnik, Dalmaciju nazivaju i biserom Jadrana.

Geografski položaj

Slika 1. Mapa Dalmacije

Prirodno-geografske turističke vrednosti

Dalmacija obuhvata sva istočnojadranska ostrva osim Kvarnerskih, uzak pojas primorja i submediteransko zaleđe ograničeno visokim planinama (Velebit – Dinara – Kamešnica – Zavelin). Obala je krševita i vrlo razuđena, s mnogobrojnim zalivima (Šibenski, Kaštelanski, Stonski zaliv i dr.) , ostrvima (Brač, Šolta, Hvar, Korčula, Vis , Mljet, Lastovo i dr.). Mnogobrojni morski kanali (Zadarski, Splitski, Brački i dr.) koji odvajaju ostrva od kopna. (<http://dalmatia.250x.com/dalmatia.htm>)

Po postanku i građi ostrva su deo susednog dinarskog kopna (nepotopljeni delovi reljefnih uzvišenja). Severnodalmatinska ostrva su brojnija, a, osim Paga, i manja. Izdužena su i pružaju se paralelno sa obalom i planinskim nizom u zaleđu, u smeru severozapad - jugoistok (tzv. dalmatinski tip obale). Izraziti primeri takvog tipa obale su Pag, Ugljan, Pašman, Dugi otok, Kornat i Žirje. Otvorena kopnena obala oko rta Ploče kod Rogoznice odvoja ih od srednjodalmatinskih ostrva, koja su veća i pružaju se u smeru zapad - istok (hvarska skupina). To su Hvar, Brač, Korčula, Vis, Lastovo i Čiovo. Severozapadno od Visa nalaze se pučinska ostrvca Jabuka i Brusnik, koji su vulkanskog porekla. Najjužnija ostrva - Mljet i Elafitska ostrva i poluostrvo Pelješac pružaju se dinarskim smerom, severozapad - jugoistok.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com